

KECSKEMÉTI LAPOK

Előfizetési díj: Egész évre 5 frt, fél évre 2 frt 50 kr.,
negyed évre 1 frt 50 kr. Egyes szám ára 12 kr.

Hirdetmények jutányosan számíttatnak. — Nyilttéri közlemény
soronként 30 kr.

Bélyegdij minden beiktatás után 30 kr.

Politikai és társadalmi hetilap.

Szerkesztőség: V. Klapka-útcza 162. Telefon sz. 106.
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal: III. Jókai-útcza 186. Telefon sz. 81.
hová az előfizetések, hirdetmények és a lap szétküldésére vonatkozó
felszólalások intézendők.

Darázs-fészek.

(K. J.) Akkor, midőn a kecskemét-lajosmizsei vasútnak ki által és mi módon való kiépítése ügyében e lapok hasábjain őszinte, önzetlen szak- és gyakorlati tudással az érdekeltek figyelmét egy oly tere akartam felhívni, melynek helyes mederbe való terelése által a város közönsége vagyoniilag csak gyarapodhat; — akkor, mikor közgazdaságunk egy rákfenéje ellen, a lajosmizsei készülőben lévő vasút-építéssel kapcsolatban a helyi érdeket figyelembe nem vevő, nem ismerő és nem érdeklő s csak busás nyereszkedésre áhító vállalkozókkal szemben az érdekeltséget letargiából felrázva, óvni és helyes útra téríteni akartam: számoltam azzal a körülménnyel, hogy az aspiráló vállalkozó vagy maga, vagy a mennyiben a jelen vállalkozó nem szakember, egyik szakközvege által megtámadtatásoknak leszek kitéve, de azért ez korántsem tartott vissza az igazmondástól, mivel azon meggyőződésben voltam, hogy ha bár revolvermódon megleszek támadva, kötelességem egy ember érdekével szemben a város közönségének érdekét védelmezni és kimutatni. És sejtelmem nem esalt meg.

A darázs-fészek, a melybe belenyultam, a szélrózsa minden irányából minden képzelhető módon támadást intézett, de mivel csipése nem volt mérges, mivel minden támadást vissza vertem, csipései

is ártalmatlanokká lettek s következett a személyeskedés tere.

Midőn tárgyilagos két közleményemmel az érdeklő közönséget a dologra figyelmessé tettem, mikor arról is meggyőződhetett, hogy soraim nem egy stréber haszonleső, hanem figyelmet érdemlő gyakorlati egyén útmutatásai, akkor a kiérdemült tanító, Wéber Ede úr, tudatában levén annak, hogy e téren, mint a gyerekeknek nem lehet csalhatatlan és ismeretlen dolgokról felnőtt embereknek előadást tartani, hogy azt el is higgyék, tollat fogott B. J. úr, Wéber úr mérnöke, ki e vasutat lejtmezerte, de kinek czikke, modora, irálya, tartalma nálunk méltó felháborodást szült s mely czikke e lapok hasábjain a fagypontra leszállitva lett.

Ezzel az ügyet befejezettnek tartottam, a minek annál inkább is örültem, mivel azt, a mi szándékom volt, elértem; véleményemet előadtam s többet elérni amúgy sem akartam, pedig Wéber úr nem egy izben kutatgatta, szimatolta azt, nem valamely veszedelmes konkurrensé vagyok-e s gyanúsított minden alap nélkül, hogy e térről intézhessen támadást, mivel e mai egoista világban kizártnak hitte, hogy én csupán egy egészséges eszme megvalósításán fáradozok.

De Wéber úr, ki csak akkor van közöttünk, ha érdeke kívánja, mert állandó lakása másutt van, a közvetlen érintkezés hiányában fordított egyet a köpenyén s a féltékeny szerelmes helyett bőkezű ada-

kozónak csapott fel, mézes-mázos szavaival egyeseket megtévesztve, engem kelepcebe akart szorítani akkor, mikor nyilt levélben a cselekvés terére hi, s felszóllit, hogy az ő mérnöke által készített előmunkálatokat megfelelő rekonzenzáció mellett átvenni s az általa felállított akziomának eleget tegyek.

Ne hogy látszata is legyen annak, hogy ily a priori fejre esett felszóllítás elől kitérni akarnék, válaszómban nyilt levelére világosan tudtul adtam azt, hogy e vasút építése miatt ne hozzám, hanem a városhoz forduljon s hogy ha reális ember, közölje ő is mérnöke által összeállított építési adatait, hogy a közönség Wéber urat korrekt ellenfelének és zsákban macskát nem árulónak tartsa, annyival inkább, mert ne gondolja Wéber úr, hogy ő már e vasút megbízott vállalkozója a város részéről.

Ez által újból a darázs-fészekbe nyultam, de mivel Wéber úr volt tanító létere a vasút-építésből annyit ért, mint a hajdú a harangöntéshez, legfeljebb a grümdolást sajátithatta el s felsorolt adataim ellen, szakértőt annak megdöntésére nem talált: ő maga rukkolt ismereteinek összes darazsaival, a legnagyobb elkésredés, harag, tajtékozó düh, majd erőltetett, gyerekeknek való vicczek tárházával, mivel komoly vitatkozásra e téren szakismeretei hiányában nem képes. És ezzel az utolsó kirohanásával teljesen leplezte magát Wéber úr a közönség

A KECSKEMÉTI LAPOK TÁRCZÁJA.

BÚCSÚZÁS A BALATONTÓL.

Évek, napok multak, a perczek röppentek
S borúja, derűje hányszor volt lelkemnek
A hosszú öt évig, a míg nem láttalak,
Bár lelkem emlékin áldva hordottalak
Szép Balaton tükre.

A mikor legelsőbb reád pillantottam,
A gyönyör és áldás ott járt a nyomomban.
Áldón ülegetett, hiven kíséretett
S kitárt és szerető karral melengtetett
Édes perczek üdve.

Jól emlékezem rá s velem emlékeznek
Édes hű Katiczám s növekvő gyermekek:
Teréz, a kis dalos és Béla, a pajzán,
Hányszor csodálkoztak a Balaton partján,
A mikor tükrében
Visszaadott képük ott imbolygott, rezgett.
És a mint a szellő susogva enyelgett:
Lebbenő szárnyától megtört vizzsinébeu
Ingtak az alakok púposan, görbésen, —
Mint a nád a szélben.

S perczek alig teltek, perczek alig multak:
A néző alakok már hullámba buktak.
Hullámok csöppjei simán megölelték,
Kecsesen ringatták, játszian regették,
Mint ér a virágot.

És ha felhő alá bújt a nap sugára,
Majd meg a verőfény tűzött a hullámra:
Az édes változás boldog gyönyörére
Felhangzott az ajkak örvendő csengése, —
Az arcz meg sugárzott.

Oh mily édes perczek! És ha jött a szélvész,
S hullámot korbácsolt, úgy miként az érzés
Az agyat, a szívet fel-felkorbácsolja,
Midőn dülő kintől van megostromolva
S hullámi torlódnak:
Oh akkor, akkor is kiálltunk a partra,
Hullámot hullám vert, hab tolult a habra
És szemlélésünket sóhajunk követte:
„Oh van talán sajkás, a ki hányva-vetve
Rabja a haboknak!”

Napok, évek tűntek, ismét jöttek újak
És édes örömünk megint támadt újabb:
A Balaton tükre újra reánk csillant, —
Szívünkben az érzés gyönyörökbe villant
S mámor szállt lelkünkre.
„Ott, ott a Balaton, nézzed csak apácska!”
Ujongva hangzott az ajkak kiáltása
S oly édesen esendült a két kicsiny ajkról,
Mint a vig madárdal, az életdús galyról,
Ha ez indul rügybe.

Oh drága Balaton, mi is van te benned,
Hogy úgy megvarázslod a szívet, a lelket.
Nézd a mi szívünket, nézd a mi lelkünket,
Nézzed bánatunkat, nézzed örömünket:
Mind te benned élnek.

Fodraid játéka: örömnünk képe;
És bűnk: mintha volna hullámid sötétje,
Mit a vihar szele mikor üt, csapkod, ver:
Olyan mint a feldúlt, felzaklatott kebel
Sajgó érzése.

S alig viszont láttunk: eltávoznunk újra.
Mintha hullámaid szinte sirva-zúgva
Köszöntenének felénk bús „isten hozzád”-ot,
Szívünk úgy elszorul, szemünk könnytől ázott.
Ugy éget ez óra! . . .
Ti bűvös hullámok, ti áldott hűs cseppek,
Nektek tán örök lesz igéző éltetek;
De mi, a vándorok, csak reményben élünk:
Lesz még viszontlátás, újra visszatérünk,
Ujabb búcsúzóra.

Minke Béla.

Asszonyfurfang.

Irta: Réthy Gyula.

A vén Kostyálnak nagy volt a szerencséje, nem hiába, hogy börzespekuláns is volt.
Egész Budapest beszélte; az útczáról bekerült a kávéházba, onnan a családi fészekbe, hogy a vén Kostyál, a ki — jellemző — mindig vörös parókát viselt, milyen pompás asszonyt hozott a házhoz!

Irigyelte is Budapest minden embere!
A jourokon, ahol szintén megjelentek, ember-ember hátán tolongott s boldog volt, a ki a szép asszonykát egy pillanatra is láthatta.

Hanem a legutóbbi jour mégis változtatott a dolgou. Az öreg Kostyál, mint mindig,

előtt, mert bárdolatlan hasonlataival, rágalmaival, tudatlanságával, az igazságot kicsavaró Schulmeisteri illemtanával magát teljes világitásba helyezte s ha czélja volt, hogy azok, kik válaszáat olvasták s kiknek eme közleményét kiosztogatta, szinte tudomásul vették, megismerték eddig elrejtett jellemét, haragját s ezzel vágta a fát maga alá, mivel a ki haragszik, annak nincs igazsága.

Förmedvényeiből néhány szemelvény nyel szolgálhatok, a végből, hogy mennyi igazságszeretettel, jóakarattal, tárgyilagossággal és illemmel czáfolgatja állításait, eltekintve a szakdolgoztól, melytől Wéber úr oly messze áll, mint Makó Jerászálemtől.

Wéber úr azt állítja, hogy nem értek a dologhoz, mert költségvetést előbb nem lehet készíteni, mielőtt nem tudjuk, milyen nehéz a sin, merre fog menni a vasút s mennyi a csatlakozási költség, mit fog a lajosmizsei vasút kérni, ha e vasút konkurrens lesz, mily nehézségek lesznek a kisajátításnál s hogy ki áll az építkezés mögött. Mindezekre a feleletet meg lehet adni, mivel sok tapasztalataink vannak az ily területeken elhúzódo vasútkról, tudni lehet, hogy milyen nehéz lesz a sin, tudni lehet, hogy a lajosmizsei vasút semmit sem fog kérni, de tőle követelni lehet, mivel e vasút nem lesz ennek konkurrens vasútja, hanem bizonyosan egyesülni fognak, mivel a lajosmizsei vasútra csak nyereség lesz, ha Kecskemét szállítani valóit e vasúton Kőbányaig szállítja, ha a paragon heverő trágyát és Budapest szemetjét Kecskemétig fogja szállítani stb., s kisajátításkor mindig akad egy-két tulajdonos, ki megköti magát, de a költségvetés még is előbb elkészül, mivel egyes helyeken olcsón, sőt néhol ingyen jó a telektulajdonához s ha e vasút önkézelésben a város által építtetnék ki, nem kell annak senki, hogy a háta megett álljon, de máskülönben a kecskeméti

lajosmizsei vasútra könnyen lehet pénzt kapni, mert pl. a legkevesebb kilátású szolnok-félegyházai h. é. vasút elsőbbségi kötvényeit az Agrár-bank átvette.

Ezek azon „nem tudni való dolgok“, melyeket Wéber úr nem tud, de szakember tudhat. Ez az átka, rákfenéje a helyi érdekű vasútnak, mert a vasútnak vállalat útján való előállítás, készpénz hiány miatt a biztosított 35%-a a törzsrészevényeknek egy elveszett tőke, hogy az elsőbbségi kötvények 75%-kal való kibocsajtása által a vasút méregdrágán épül, hogy pl. egy állomási kútat felvesznek 300 frttal, hogy egy vízálomási kútat 2000 frttal, egy szénraktárt 800 frttal, egy 163 m² területű gabonaszint 2840 frttal stb., mikor ezt készpénzzel sokkal olcsóbban lehet előállítani, mikor a nagyösszegű időközi kamatoknak legfeljebb egynegyede megy ki, a megmaradt háromnegyed része ismét a vállalkozó zsebébe megy. Nem lehet tehát más oka, hogy Wéber úr miért nem nyilatkozott előbb a költségvetésről, mint az, hogy laikus létére vagy nem tudta, vagy saját érdekénél fogva nem tartotta időszerűnek a kimutatásokat közölni. Határozottan visszaútasítom ama szája ize szerint előadott valótlaniságot, mintha én ez épülendő vasút hosszát, mint megmásíthatlant állítottam volna fel, mivel e lapok 13. számában is úgy nyilatkoztam: „e vasút kiépítésére nem lényeges, ha e vonal hossza 17.5 klm., vagy ennél valamivel több“ stb.

A valódi tényállás teljes elferditése és a közönség félrevezetésére szolgál Wéber úr ama állítása, mintha azt állítottam volna, hogy a kecskeméti-fülöpszállási h. é. vasút per abszolútem az ország legdrágább vasútjai közé tartoznék. Említett 13. számban azt mondtam: „hogy ily hasonló talajú vidéken összehasonlításképp jobban tenné engedményes, ha pl. a budapest-lajosmizsei, a kecske-

mét—t. ughi vasútkról, vagy a legdrágább fülöpszállásiról adna egy kimutatást, de nem az arad-csanádiról, melyet egy ismeretlen arányszámmal szorozva, kapta e vidékre való vasút előállítás költséget“. Ez egészen más, hisz nem lehet a fülöpszállási vasutat, mely csupán buczkákön megy keresztül pl. a ruttkai vasúttal párhuzamba helyezni, hisz e lap 25. számában is azt mondtam a fülöpszállási vasútról, „daczára hogy homok buczkákön megy végig, az ország legdrágább vasútja“, hát nem kell ehez bizonyos maliczia, hogy ezt csak úgy lehet értelmezni, hogy más vasút nem is épült drágábban, ha ott másutt nyolcz tunell, 10, 50 metres hid is van? Ez is egy félrevezetés.

Ép ily állítások azok, mikor felsorol 12 vasutat, melyek átlagköltsége kilométerenként sokkal nagyobb a fülöpszállásinál kapott 30200 frtnál, de a felsorolt vasútnak mind a hegyipálya jelleggel birnak, kivéve a Bpest h. é. vasút.

Wéber úr vagy nem ismeri e vasútnak jellegét, vagy a közönséget félre akarja vezetni, vagy a kecskeméti-lajosmizsei h. é. vasútra is klméterenként 30,200 frtot szándéka kérni, ha erre felszólítják.

Es ilyen félrevezetés után nem irhattam e joggal azt, mikor az én tárgyilagosságomat, megdönthetlen adataimat meg nem czáfolva kétségbe vonja, mikor e lap 13. számában ezeket irtam: „egy B. J. nevű úr említett cikkünkre válaszolva, az olvasó közönség s az érdekeltség félrevezetésével, szakismeret hiányában vagy más áltá szuggerálva bennünket szebbnél-szebb epitetonokkal illetván, a tárgyhoz nem illő személyeskedéssel akarja a közönséget megtéveszteni. De szemet nem hunyhatunk, hogy a város már ismét másnak legyen a fejős tehene.“ Nem-e mindenki aláírná ezt, ki elfogulatlanul bírálja a vállalat részéről

most is elvitte kis feleségét a jourra s itt történt meg, hogy a fiatal Szelestey báró, a különben kiváló sportsman, halálosan beleszeretett a kis asszonykába.

Éppen egy tour végével az asszonyka pihegő kebléről a kis orchis-csokor leesett, mit Szelestey báró meglátva, hirtelen odaugrott s mély bókkal átnyujtotta azt.

A báró és az asszonyka ekkor állott először egymással szemben s ez elég volt arra, hogy megszeressék egymást.

A báró is mintegy elbűvölten állott meg, majd megfordult, kiment s hazasietett. Testét esodálótos remegés fogta el s az agyára nehező súly is egészen elfogta, elzibbasztotta idegeit; szemei előtt is egybefolyt a világ, tarkábnál-tarkábnál variációban, a mig végre a rózsás álom segített rajta.

Reggel korán talpon volt, bejárta azt a bizonyos útezt, a hol Kostyál palotája állott. Meg-megállott, gondolkozott, mit tegyen; bár-hogyan is mérlegelte dolgait, még sem birta magát terve keresztülvitelére elhatározni.

Végre, csaknem önkénytelenül Kostyál palotájában levő fodrászüzletbe nyitott. Az üzlet üres volt. Az ajtónyitásra kis csinos asszonyka, az üzlet jelenlegi tulajdonosnője, sietett elő.

— Szolgálhatok uram? kérdezé.

Szelestey haját parancsolta felsütöni. Az asszonyka sietett, hogy vendégének eleget tegyen.

— Mondja csak asszonyom, szolt kis idő mulva a báró, kié e ház?

— Kostyálé, a gazdag cseh börziánéré, kinek millióit egy csinos asszonyka fogja majd örökölni, fecsegett a fodrászné. Mert Kostyál úr vén ember ám, a mellett nagyon szereti

azt a szép asszonykát, kihez hasonló nincs e világon! Különb is . . .

— Mondja csak, szakitá félbe, vannak barátai Kostyál úrnak?

— Kostyál úrnak? kaczagott az asszonyka, ennek a vén majomnak, ki örültség szereti feleségét, csak — volt! Igen, mert mióta megházasodott, szakított a barátsággal, mert . . . mert — féltékeny a vén kecske!

Szelestey báró önkénytelenül elmosolyodott a csinos fodrászné esacsogásán. Örült, hogy éppen azokat tudta meg már az asszonytól, miért egész reggel óta szaladgál.

— Igen, folytatta a fodrászné s mióta a kis asszonyka itt van, azóta a ház oly szomorú, ritkán jön egy-egy látogató s az is csakhamar eltávozik, mert az öreg Marcell, Kostyál úr szolgálja, mindenkit elkerget a háztól, még ha rokon lenne is az!

— Nagyszerű, kiáltott fel a kis báró, de hátha én mennék látogatóba, elfogadna-e Kostyál úr?

— Hahaha, kaczagott a fodrászné, ugyan mit gondol uram? Már nagyon sok előkelő urat visszautasított ez a vén bolond!

— No, jól van, szolt felkelve a báró, de tervemnek mégis sikerülni kell s azért kérem is önt, asszonyom, járjon utána, hogy még ma délután tiszteletemet tehessem. Majd névjegyvet vett elő s arra néhány sort írva, eltávozott.

Dél felé járt az idő, midőn a báró vissza tért a fodrászüzletbe. Már banni is kezdte vakmerőségét. Hátha megtudják s akkor neki menni kell a fővárosból, messze földre, elfeledni mindent, a mi itt vele történt!

Alig hogy belépett, a kis asszonyka egy illatos levélkét nyujtott át neki. A báró idegesen tépte fel azt, melynek elolvasása után örömtől áthatva felkiáltott:

— Grace à dieu! Kostyál uram ma reggel Bécsbe utazott üzleti dolgai lebonyolítása végett? Hahaha, remek, isteni dolog!

— Ugy bizony, szolt a kis fodrászné, Kostyál úr nincs itthon, a cselédek most huszonnégyórái szabadságot kaptak, csak az öreg Marcell van itthon.

— Marcell? Kérdé a báró. De hát akkor . . .

— So'se aggódjon uram, fecsegett a kis asszony, az öreg Marcell is a — mi pártunkon van, ő majd elfogja önt vezetni a kis asszonyka lakosztályába!

S a kis szöke báró, a szerelmes bolondot, este hét órakor a vén Marcell úrnője beadoirja felé kalauzolta.

Kopogtatott. Belülről egy édes, csengő hang felelt erre:

— Szabad!

Szelestey báró belépett. Ihletett s átzelemült arccal bámult maga elé, hol a kis kerevetről mosolyogva fordult felé egy isteni szép asszony, bogárszemeivel s puha válicsira omló hollőfűrtjeivel; az, kit ő látni óhajtott s a kinek bűvös tekintete egyszerre lebilincselte. Testét ideges remegés fogta el, nem tudta, mit tegyen s fejéhez kap: azt hiszi, álom mindaz, a mit látott, csalfa, tündéri játék és semmi egyéb. De hirtelen öntudatra ébred, egy szökkenéssel odaugrik a kis asszonyka elé s örömtől hevülve rebegé:

— Feltaláltam tehát üdvömet! Itt vagyok, asszonyom, tegyen velem, mit akar, én öröské az ön rabszolgája vagyok!

S az asszonyka felemelte magához, hevesen átkarolta gömbölyű karjaival a szép férfi nyakát s csókjai árával borította el.

S mig e jelenet benn, az asszonyka beadoirjában lejátszódott, az alatt sokkal ominó-

ez ügyben megjelent közleményeket; nem botránkozik-e meg mindenki, a cikkben nyilvánult hiány, a jó ízlés, maliciózus kifejezések és félrevezetések miatt. Én személyt soha se bántottam, mivel eltekintve a személytől, csak az építési rendszert támadtam és a városnak jó tanácssal állottam elő. Erre az engedményesnek B. J. nevű mérnöke s most legutóbb Wéber úr a félrevezetés, hamis állítások és személyes kérdések egész özönével léptek fel, mivel reális fegyverük nem volt. És ilyen előzmények után mer Wéber úr ily hangon írni, kinek semmi joga sincs hozzá, a kinek legfeljebb az az érdeke, hogy a zsiros koncztól el ne essék, a mitén a város részére akarok megtartani!

Az illem nagyon alacsony fokát mutatta Wéber úr akkor, mikor azt állítja, hogy egy vasúttervezéshez annyit értek, mint F. I. laboránsa.

Azt mondja továbbá, hogy nem ismer, de azért mégis nyilatkozatra hi fel, mint ismerlent s mikor válaszom őt sarokba szorítja s nem tud védekezni, akkor azt írja, hogy lesipuskás stb. vagyok, hogy Wéber úr nem ismer és ő maga a vasút építéshez semmit sem ért, s mégis oly hasonlatokat használ: ennek a modernak elbírálását az elfogulatlanul ítélő olvasó közönségre bízom; mert ily hajánál fogva elkaptott hasonlataival, férfi kora erejében hűtlenné lett tanítói pályájának fanyar idejében mulattathatta esemetét, de művelt emberhez ez a modor éppen nem illik.

Ha nem tudnám azt, hogy Wéber úr tanító volt, s így ennek folytán az illem és műveltségnek legalább oly fokát ismerni kellene, mely tisztességes társaságban megkövetelhető, — de úgy látszik ezzel sem bir; — vagy ha ily Schulmeisteri viccekkel akarja a dolog komoly oldalát elütni, úgy válasszon más kört, talán a saját körét s a közönséget — melyet félreismer — sületlenségei olvasásától kimélje meg.

zusabbat rögtönzött a ház ura, a vén Kostyál, a ki Bécsből a legközelebbi vonattal visszatért, hogy otthon feledett fontos írományait magához vegye.

A folyosón az öreg Marzell suhant el mellette. Kostyál utána kiáltott:

— Hova sietsz? Itt maradj!

— Félek, mond a remegő szolga, hogy úrnóm megijed és sietek őt értesíteni e nem várt örömről.

— Hagyd el, szólott, nőm ne tudja, hogy itthon voltam. Eh, különben, add át reggel üdvözetemet, most talán még a délutáni almát alussza, miért háborgatnád?

Marzell megkönnyebbülten tért vissza.

Kostyál pedig dolgait elvégezve, távozni igyekezett. De még sem tudta házat anélkül elhagyni, hogy kis feleségét meg ne nézze. Halkan benyitott a szobába, de hirtelen visszatántorodott maga előtt, a pamlag szélén két sötét alak körvonalait pillantotta meg. Dűhtől tájékozva tért vissza szobájába, majd arczából kikelve rántja fel az íróasztal fiókját, melyből egy smaragddal kirakott kis pisztolyt vett elő.

— Bosszút kell álnom a becstelenen, sziszegé. Majd pedig megnyomta a csengőt, mire Marzell lépett be, ki borzadva szemlélte ura készülődéseit.

— Menj tüstént, kiáltott rá s hozz hamar egy gyóntató atyát.

Marzell engedelmeskedett, de ijedsége daczára volt még annyi lélekjelenléte, hogy a földszinti kis fodrásznehöz szaladt, kivel egyet-mást megbeszélvén, gyóntatóért sietett.

Marzell visszatérvén, a kámzsás alakot Kostyálhoz vezette.

Kostyál pillanatra feleszmélt, egyet mormogott s azután egy ajtó felé mutatva, folytatta — végrendelezését.

Közgyűlés.

A város törvényhatósági bizottsága f. hó 7-én, Kada Elek polgármester úr elnöklete alatt rendkívüli közgyűlést tartott, mely alkalommal csekély számú érdeklődők jelenlétében, a közúti alap 1895—1896. számadásai és a temetőkhöz vezető gyalogjárók kikövezésének ügye került tárgyalás alá.

I. A közutak építése, kezelése és fenntartására rendelt közúti alapnak az 1895. és 1896. évről a könyvelői és mérnöki hivatal által elkészített számadásai a közigazgatási bizottság által átvizsgáltatván, minthogy a 30 napi közszemlére kitétel után azok ellen felszólamlás nem érkezett be, polgármester úr azokat a közgyűlésnek a következőben terjeszti elő:

A) Az 1895. évi zárszámadás szerint.

I. A pénztári eredmény volt és pedig:

Bevétel	29,384 frt 73 kr.
Kiadás	22,381 frt 45 kr.

Bevételi többlet: 7,003 frt 28 kr. mely takarékpénztárba tétetvén, pénztári maradvány nem volt.

II. A zárszámadási eredmény volt és pedig:

A valódi bevételek összege és a hitel- és pénztári műveletek és átfutó betel nélkül	41,426 frt 11 kr.
ebből előző évi hátralék volt	10,732 frt 25 kr.
és így a valódi bevétel volt	30,693 frt 86 kr.
A valódi kiadás volt	22,381 frt 45 kr.
ekként a fölösleg	8,312 frt 41 kr.
Ebből és a hátralékból befolyt összegből takarékpénztárba van	2,103 frt 36 kr.
Hátralékban van	12,041 frt 38 kr.
s ekként a visszatérített előleggel	1,000 frt — kr.
s a fekvőségek és hasznot hajtó jogok értékével továbbá a helyi érdekű vasúti törzsrészvények értékével	6,700 frt — kr.
A cselekvő vagyon	150,000 frt — kr.
Levonva az összes terheket	171,844 frt 74 kr.
Maradt tiszta vagyon:	132,500 frt — kr.

Maradt tiszta vagyon: 39,344 frt 74 kr.

A barát belépvén a szobába, a szerelmes pár ijedten ugrott fel. Ekkor a barát félre vonta az ablak nehéz függönyeit s a beözönlő kis fény — a kis fodrásznét világította meg a kámzsában, ki hirtelen levetvén azt, oda szolt a báróhoz:

— Meneküljön uram, vegye fel gyorsan a kámzsát, élete veszte van, mert Kostyál úr a másik szobában van s őnt megakarja ölni. Csak arra vár, hogy a gyóntató, már mint én, eltávozzam. Siessen, vegye fel hamar e ruhát, kit a hozott baráttól csementem el, hogy Önöket megmenthessem!

A báró idegesen ölté magára a ruhát, majd a csuklyát arczába húzván, kimért léptekkel távozott.

Kostyál pedig magához véve pisztolyát, hirtelen felrántja a hálószoba ajtaját, de a küszöbnél ijedten ejti ki kezéből a gyilkos fegyvert, mert a képzelt rivalis rémült arca helyett — két csinos női fejecske bámult kérdőleg reá.

— Mi ez, kedvesem? Kérdé a kis asszonyka. Mi történt? Az a gyámoltalan papocska olyan furesa dolgokat beszélt nekünk, azt mondta: még ma meg kell halnunk!

— Ah, én vén bolond, mormogá Kostyál, hát álmodtam?

Az asszonyka pedig tettetve magát, sirva fakadt:

— Oh, kedves Károlyom, hát ennyire bizol te bennem; hát már ennyire jutottunk?

Kostyál úr pedig hol fejéhez kapkodott, hogy nincsenek-e szarvai, hol pedig zsebkenőjéhez, melylyel izzadt homlokát törülgette; majd hirtelen neje elé dobta magát s azt átkarolva, zokogva mondja:

— Bocsáss meg kedvesem, — tévedtem!

III. A kezelési eredmény a költségvetéshez hasonlítva:

Kedvezőtlenebb a bevétel az előirányzatnál	4,115 frt 25 kr.
Kedvezőbb a kiadás az előirányzatnál	12,427 frt 66 kr.
s ekként az eredmény kedvezőbb	8,312 frt 41 kr.

B) Az 1896. évi zárszámadás szerint.

I. A pénztári eredmény volt és pedig:

Bevétel	26,134 frt 26 kr.
Kiadás	19,747 frt 14 kr.

Bevételi többlet: 6,387 frt 12 kr. mely takarékpénztárba tétetvén, pénztári maradvány nem volt.

II. A zárszámadási eredmény volt és pedig:

A valódi bevételek összege a hitel- és pénztári műveletek és átfutó bevételek nélkül	43 573 frt 66 kr.
ebből előző évi hátralék s így a valódi bevétel volt	12,041 frt 38 kr.
A valódi kiadás	31 532 frt 28 kr.
ekként a fölösleg	19,747 frt 14 kr.
Ebből a hátralékból befolyt összegből takarékpénztárban van	11,785 frt 14 kr.
Hátralékban van	12,697 frt 90 kr.
s ekként a visszatérített előleggel	17,439 frt 40 kr.
s a fekvőség és a hasznot hajtó jogok értékével továbbá a helyi érdekű vasúti törzsrészvények értékével	1,000 frt — kr.
A cselekvő vagyon	6,700 frt — kr.
Levonva az összes terheket	150,000 frt — kr.
Maradt tiszta vagyon:	187,837 frt 30 kr.
Maradt tiszta vagyon:	149,697 frt — kr.
Maradt tiszta vagyon:	38,140 frt 30 kr.

III. A kezelési eredmény a költségvetéshez hasonlítva:

Kedvezőtlenebb a bevétel az előirányzatnál	1,964 frt 68 kr.
kedvezőbb a kiadás	13,749 frt 82 kr.
s ekként az eredmény kedvezőbb	11,785 frt 14 kr.

A fenti zárszámadások tételenként megvizsgáltatván, a csatolt indokolásban foglaltak alapján helyesen vezetetteknek találtattak.

A mi a zárszámadási eredményt illeti, tekintettel arra, hogy az 1896. évi zárszámadás szerint a két év eredményeként 11,785 frt 14 kr. fölösleg mutatkozik; tekintettel továbbá arra, hogy az előző évek zárszámadásai szerint szintén jelentékeny fölöslegek és készletek maradtak, úgy, hogy a múlt év végén maradt 17,439 frt 40 kr. cselekvő hátralékon túl a takarékpénztárban 12,697 frt 90 krnyi vagyon volt elhelyezve s az ekkép rendelkezésre álló 30,137 frt 30 krnak valamely célra leendő felhasználását mi sem akadályozza: a közgyűlés a közigazgatási bizottság és a város polgármesterének 11650/1897. sz. alatt beterjesztett jelentésében foglaltak figyelembe vételével, a rendelkezésre álló összeg hovatfordításra nézve a következőket határozza.

1. Az 1896. évi július 29 én 46538/1896. sz. alatt kelt kereskedelemügyi miniszteri rendelethez képest a csongrádi that. útnak a a műkertig vezető szakasza folyamatban levő kiépítésére, mely a csatolt mérnöki ki mutató szerint igénybe vesz mintegy 15 500 frtot.

2. Az 1897. évre megállapított közúti költségeloirányzat szerint a bevételek XIV. tétele alatt felvett pénztári maradvány fedezésére 6 973 frt 28 kr.

3. A múlt évi 272/kb. számú határozat szerint az alpár—kécskei úton építendő boltosatos átereszt alatt felvett pénztári maradvány fedezésére 6,973 frt 28 kr.

4. Az úthálózat hiányzó törzskönyvezési munkálataira, melyek vállalati úton lennének biztosítandók: 8540 frt.

Ekkép a fenti 1—4. tételek alatti kiadások 32,635 frt 50 krt tennének s a kimutatott 30,137 frt 30 kr. fedezettel szemben 2,498 frt 20 kr. hiány állana elő; minthogy azonban a f. évi február 10-én 79078/1896. sz. a. kelt keresk. miniszteri rendelettel jóváhagyott

1897. és 1898. évi közúti költségelirányzatra nézve 147/kgy. 1897. sz. a. hozott közgyűlési határozat szerint a Kecskemét—fülöpszállási vasút segélyezésére felvett 150.000 frt kölcsön felvételénél szenvedett árfolyamvesztés pótlására az e czimen felvett újabb városi kölcsönből a közúti alapot 10.920 frt illeti, mely a törlesztési alaptól lesz bevételezendő. a közúti alap által pedig a fenti zárszámadási eredmény szerint a terhére az árfolyamvesztéséből még fenmaradt 2.069 frt 58 kr. már fedezettett s ekkép az utóbbi czimen intézkedés szükséges fenn nem forog; a hiányzó 2.498 frt 20 kr., mely az 1—4. tételek alatti kiadások folytán előáll, a törlesztési alaptól megtérülő 10.920 frtból nemcsak fedezhető, hanem a fenmaradó 8.421 frt 80 krból a kimutatott 17.439 frt 40 kr. cselekvő hátralék be nem hajtható része is pótolható.

Ehez képest a közgyűlés a számadásokat helyesnek találván, Deák Gyula pénztárnok és Nagy Sándor ellenőrt a további számadásterhe alól feloldja s az iratokat jóváhagyás végett a kereskedelemügyi m. kir. miniszterhez fölterjeszteni határozza el.

2. A közgyűlés elfogadta a tanácsnak a köztemetőkhöz vezető utak kikövezésére vonatkozó javaslatát, mely szerint a Szentháromság temetőhöz 2 $\frac{1}{2}$ méter, a budai úti ref. temetőhöz 2 $\frac{1}{2}$ méter és a budai úti r. kath. temetőhöz 1 $\frac{1}{2}$ méter szélességben lapjára fektetett téglából gyalogjáró út készíttessék és egyszersmind elrendelte, hogy a tanács az ágost. hitv. ev. temetőhöz vezető utat is tanulmányozva, az odavezető utat is köveztesse ki.

3. Többeknek a város külterületére vezető utak jókarban tartására vonatkozó felszólalására a közgyűlés a köz- és dülő-utak gondozását a tanács, illetőleg a mérnöki hivatal figyelmébe ajánlja.

4. Györfly Balázs biz. tag felszólalására a közgyűlés elhatározta, hogy a temetők rendezésének ügye a városi tanácsnak tanulmányozás végett figyelmébe ajánlatván, útastitattott a tanács, hogy a temetőügy rendezése tárgyában tegyen véleményes jelentést a közgyűlésnek.

KÜLÖNFÉLEK.

— **Halálozás.** Bontó Gergely kecskeméti születésű, kegyesrendi tanár f. hó 3-án hosszúságos betegeskedés után Nagy-Becskereken elhunyt, s a közönség őszinte részvéte mellett ugyanott eltemettetett. Béke hamvaira!

— **A kerületi tornaverseny** alkalmából, az egyes tanintézetek tanárai a legmelegebb szavakkal emlékeznek meg úgy az ottani lapok — mint az értesítőben Kecskemét város vendégszeretetről, a közönség érdeklődéséről és a versenyek sikeréről. Az elismerő nyilatkozatokból jövő számunkban egy pár szemelvényt fogunk t. olvasóinknak bemutatni.

— **Felhívás** Kecskemét th. város római katolikus vallású lakosaihoz! A magyar kath. Egyháznak ez idő szerint nincs önkormányzata. Ezt meg kell teremtenünk. Néhány hét múlva önkormányzati képviselőt kell választanunk. E választáshoz minden 24 éves római katolikus vallású férfinak joga van, ha fenyítő úton elítélve nincs, vagy bűnvádi kereset, gyámság és gondnokság alatt nem áll. A ki tehát szavazati jogát majd a választásnál érvényesíteni akarja, az f. évi július hó 1-ső napjától ugyanezen hónap 12-ig napjain naponként d. e. 8—11 óráig, d. u. 3—5 óráig a római kath. Egyház tanácstermében jelentkezzék, hogy a szavazók lajstromába felvehető legyen. Kecskeméten, az 5 ös bizottságnak 1897. június 2-án tartott rendes üléséből. Zsitvay Béla s. k., bizottsági elnök. Geday Sándor s. k., bizottsági jegyző.

— **Az anyakönyvi hivatal** félévi statisztikája. Kecskemét város egészséges fejlődését a leghangosabban dokumentálja az anyakönyvi hivatal január—júniusi kimutatása, a mely szerint a lefolyt félévben 1185 születés és 675 halálozás jegyeztetett be az anyakönyvekbe. Így a szaporodás félév alatt 490. A lefolyt félév alatt kihirdettetett 267 eljegyzés és megkötött 245 házasság.

— **Házasságkötés.** F. hó 4-én kötött házasságot a helybeli m. kir. anyakönyvi hivatalban Rusz Kornél kataszteri mérnök özv. Gyenes Sándorné született Szabó Ilona úrhölgygyel.

— **Katholikus autonomia.** Az ország-szerte megindult autonomiai mozgalomban városunk közönsége is kiveszi a maga részét. A választások előkészítésére ötös bizottság alakult, mely Zsitvay Béla úr elnökölte alatt Geday Sándor, Krezsák Géza, Tóth Gergely és Tóth János egyháztanácsosokból áll. Tudvalevőleg Kecskemét város központtal egy Kongressusi képviselőt küld a kecskeméti, czeleledi és némedi esperességi kerület, melyekhez összesen mintegy 20 plébánia tartozik. Szavazó minden 24. életévét betöltött fedhetlen életű róm. katolikus vallású férfi. Vaszary Kolozs hercegprimás egy újabb körrendelete értelmében a választás szeptember hónap folyamán tartatik meg. A választókerület még eddig nem állapodott meg.

— **A Pestmegyei Tanító-testület** évi rendes közgyűlését f. hó 6-án tartotta meg, Halason, melyen Tóth József kir. tanácsos tanfelügyelő úr elnökölte alatt, a Kecskeméti Tanító-testület csaknem teljes számban és a megyei tanítótestület is szépen voltak képviselve. A gyűlés lefolyásáról lapunk legközelebbi számában referálunk.

— **A Polgári Dalkör** múlt vasárnap tartotta szépen sikerült nyári multságát. Növelte ennek sikerét, a multságot megelőző hangverseny, melyben résztvettek a műkedvelői zenekar, mely csinos és precíz játékkal, valamint a Polgári Dalkör, mely ügyes és nagy élénkséggel előadott énekszámokkal aratott nagy sikert. Kitűnt azonban még Feuermann Juliska, ki kellő élénkséggel és bátorsággal játszotta el a szebbnél-sebb magyar nótákat. De zajos hatást ért el Kohn Jenőke, ki rendkívüli ügyességgel játszott. A hangversenyt pompás kis táncmultság követte, mely egész reggelig tartott.

— **Az országgyűlési képviselőválasztási központi választmány** a város mindkét választókerületénél az összeíró küldöttségek által 1898-ik évre készített névjegyzékeket folyó évi június hó 15-ik napjától a mai napig tartott üléseiben átvizsgálván, ezekből a választók ideiglenes névjegyzékeit egybeállította. Ezen ideiglenes névjegyzékek a polgármester által erre megbízott tisztviselő felügyelete alatt a városházánál a bizottsági teremben, f. évi július hó 5-ik napjától ezen hó 25-éig bezárólag közszemlére kitétetnek; s azokat a felügyeletre kirendelt tisztviselő jelenlétében a mondott napokon át d. e. 8 órától 12-ig mindenki megtekintheti és d. u. 3 órától 6 óráig lemásolhatja. Ezen névjegyzékek ellen továbbá folyó évi július hó 5-ikétől 15-éig nemcsak saját személyét illetőleg bárki felszólalhat, hanem ezenkívül minden kinek, azon választókerületben, melynek névjegyzékébe felvétel, jogában áll bármely jogtalan felvétel vagy kihagyás miatt is a névjegyzék ellen felszólalni. A felszólalásnál egy beadványba több egyvénre vonatkozó felszólalás is belefoglalható, s a beadványról a felszólalók térítvényt kívánhatnak. A felszólalások pedig a névjegyzékekkel együtt lévén kitéve, azokat szintén mindenki megtekintheti, s mindazok, kik felszólalni jogosítva vannak, folyó évi július 16-tól 25-ig a felszólalásokra észrevételeket nyújthatnak be; de minden felszólaláshoz az észrevételek külön adandók be. Végre, úgy a felszólalások mint az azokra tett észrevételek a központi választmányhoz ezímezve, a polgármesteri hivatalnál írásban nyújtandók be s a szükséges okmányokkal kellőleg felszerelendők.

— **Szaporodunk.** A budapesti lapok is megemlékeztek a héten, hogy szegyenli magát Kecskeméten az az anya, a ki csak egy gyermeket hoz a világra, mert most az iker-szülés járja. Tény, hogy egy hét leforgása alatt 4 iker-szülés jelentetett be az anyakönyvi hivatalban.

— **Nyári multság.** A Budapesten fennálló Kecskeméti Kör Kecskeméten, a városi műkertben 1897. július 24-én, saját pénztára javára zártkörű táncmultságot rendez. A

rendezőség a következőképpen alakult meg: Dr. Kiss Albert, a Kecskeméti Kör elnöke. Kada Endre, pénztáros. Szabó Győző, főrendező. Páthy István, háznagy. Pataky Zoltán, ellenőr. Dömötör Lajos, Dömötör László, Dömötör Sándor, Farkas Kálmán, Dr. Gáll Jenő, Juhász Gyula, Bfvi Kiss Jenő, Bfvi Kis József, Kozma Aladár, Langer István, Dr. Lestár Albert, Magyar Sándor, Papp Dezső, Szalay Sándor, Szél János, Závory Béla, Zimay Károly.

— **Ember-tolatás a rávági állomáson.** E y új találmányról van szó, mely a Kecskemét alsó-pályaudvari állomásfőnök bölcsességét és a fülöpszállási viczinális dicsőségét hirdeti. Aki eddig azt hitte, hogy a rendező pályaudvaron a kocsi tolatása segéd-géppel és emberekkel történik, a vonathoz való kapcsolás pedig pár perc műve. — az eszalódott, mert a nevezett állomásfőnök az eddigi gyakorlatot csuffá tette. Ő t. i. a tolatást a szemlyvonattal végezteti, mi által úgy emberben, masinában spórol, az útasokat pedig majd előre, majd hátra tologatja, kik ha pár percig már előre utaztak, egy jelzésre kétszer annyira visszafordulnak és így pár díszú kedvéért a kellemes ide-oda lökdösés képes érzetét élvezik. Ez élvezetet még csak növeli a nagy forráság, mely az útasok ajkairól őszinte jókívánatokat fakaszt e viczinális alapítói és vezetői javára. Ilyen tologatásban részesültek a személyvonat útasai most pénteken délutáni 1 óra 15-től kezdve 1 óra 43 perczig, a multság tehat a 29 R^o forráság mellett 23 perczig tartott. Nem tudjuk, hogy az a bizonyos baksis játszik e szerepet a dologban, a menyiben a főnök az útasok bosszantásával kedveskedni akar feleinek, kik napszámot és gépet takarítanak meg az ily módszerrel, vagy talán csak feledhetlenné akarja tenni a helvetiai utazást, hogy arra halandó többé kedvet ne kapjon, az okokat nem kutatjuk, de az ember-tolatás és az emberi szekatura újabb nemének e feltalálója ellen az illetékes helyen is megtesszük a följelentést. A rávági főnököt pedig addig is ajánljuk felettes hatóságának kegyes figyelmébe.

— **A jogi vizsgálatok.** Az elméleti jogi vizsgálatoknak tanfolyam hallgatása nélkül való letévése körül sok tévedés történt, a melyek elkerülése végett Wlassics Gyula közoktatásügyi miniszter a jogakadémiák igazgatóihoz körrendeletet intézett. A rendelet szerint a jövőben a jogi vizsgálatnak tanfolyam hallgatása nélkül való letételre adandó miniszteri engedély közlésénél a jogakadémia igazgatósága az illetőket mindenkor arról is köteles lesz értesíteni, hogy az ezután kiadandó engedély alapján letendő vizsgálatokkal szerzett jogi minősítés az igazságügyi szakra ki nem terjed és különösen bírói vizsgára jogot nem ad.

— **Kimutatás** a Kecskeméti Takarékpénztár Egyesület 1897. évi június havi forgalmáról. I. Bevételek: 1. Pénztárállás 1897. május 31-én 26.044 frt 48 kr. 2. Bevételek, váltók, jelzálogkölesönök számláján; kézizálog, nyugdíj és váltó viszleszámit. számlán; adósok és hitelezők folyószámláján összesen 777,205 frt 43 kr. 3. Különféle díjak és kamatok számláján és ingatlan jövedelem számlán összesen 12,757 frt 85 kr. az összes bevétel 816,007 frt 76 kr. II. Kiadások: 1. Visszafizetett betét és tőkésített kamat; kézizálog és értékpapír-számlán; váltók, jelzálog kölesönök, viszleszámitott váltók és ingatlanok számláján; adósok és hitelezők folyószámláján összesen 772,936 frt 24 kr. 2. Kifizetett folyó kamat és viszleszám. és térített kamat, értékpapír és ingatlan jövedelem számlán; igazgatói t. díj, tisztviselő és szolgafizetések és üzleti költségek számláján összesen 3,924 frt 72 kr. 3. Kézpénz 1897. június 30-án 39,146 frt 80 kr. az összes kiadás 816,007 frt 76 kr.

— **A körösi utcának csatornázása** és újból leendő kövezése miatt jelenleg a Körösi-utca a kocsik közlekedés elől elzáratván, az egész forgalom a Zöldkert-utczára szorított, ámde az itt megtorlódott nagy forgalom mellett, a feneketlen homokban oly nagy port vernek föl a kocsik, hogy a járó-kelők

CSARNOK.

Kassa—Kecskemét és vissza.*

Ha valaki a föld körül nyolczvan nap alatt utazik, a Jules Verne tollára, illetőleg szárnyaira ülve, vagy a mi kedves szomszéd bolygóinkra rándul ki a Flammarion Camille gondolatsugarain, s a szivárvány színű napok országában félrecsapott kalappal kóborog, mint a magyar turista, az sokat látott s hallott azokról a más világokról, a mely nem a miénk.

De a ki erre, a gondolatban és érzésben tőlünk végtelen előre haladott és messze előtünk álló magyar városba, Kecskemétre utazik, annak jól kell ülnie a nyeregben. Pedig ez az ország a miénk, ez a város a miénk, a mi édes magyar hazánk egyik büszke góczpontja. Tündérország, boldog ország, a hol az emberek megelégedettek és vidámak, a kiknek egyedüli öröme, hogy a hozzájuk tévedt idegent — a mult évben a francziák voltak ott — vagy honfitársaikat, ha kedviük tartja oda menni, elkényeztessék, bele szeretessék magukba, s a vasnál erősebb kapesokkal fűzék a tizenhat négyszög mértföld nagyságu Kecskeméti határhoz, az alpári mezőhöz, Zalán futásának színhelyéhez. — Magyarország központja szívéhez, ahol a nemzeti érzés dobbanása nagyobb és erősebb mint bárhol, a hol a magyar szó hangzik.

Bocsánatot kérek kénytelen vagyok kijelenteni, daczára számtalan reprobationak, okoskodásnak és tudományos elméletnek, hogy a magyar vendégszeretet, a melyet a magyar föld karimáján lakók csak Vas Gereben és Jókai műveiből hirtől hallottak, még valóban létezik s hogy ez a flóra vagy fauna épen Kecskemét talaján virágzik és él.

Éppen ott, a hol a magyar ember él, a hol a magyar érzés úgyszólván a talajból fakad ki.

Uj élet forrása ez, a mely a második évezred ereibe büszkeséget s erőt lövell.

Pest Pilis-Solt Kiskun megye a Duna és Tisza viz közt az a rendszalag, a mely a magyar föld mellett ékesíti, a fehér szalag a nemzeti trikolóriban, a mely alatt kecskeméti ember szíve dobog.

No de szeretnie is kell e földet, a honnan csak egy nap 100—120 vagon barackot szállítanak külföldre. A kecskeméti kofa felül a vasútra s bejárja Londont, Párist, Szentpétervárt, Skandináviát, nem kell neki közvetítő, eladja a portékáját magyar nyelven, s aztán hazajön s újra kezdi. A vásár már éjfélkor lámpa fényénél kezdődik s mire virrad, már Pesten van a háromnegyed részben érett gyümölcs; mire megéri már a Grand Hotelben roppantja ketté valami kalkuttai herceg.

Szegény ember az ott, a kinek 30—40 ezer forint vagyona van; a ki milliócskát gyűjtött össze, vasárnapra ezüst gonbos dolmányt huz; s ha szépen megkérlik, nem sajnál egy pár ezer forintot iskolára, középületekre.

Van is egy olyan városháza, a mi ritkítja párját Magyarországon. Sárga téglából építve vörösrézfédelű tornyokkal, ében végződő tompa csinos tetőkkel, zöld cserepekkel fődve. Főispánja Beniczky Ferencz v. b. t. t. s a város szeretett, hogy ne mondjam bálványozott polgármestere a lángeszű Kada Elek író és jogtudós, az alföld, a bugaczi pusztá mesteri rajzolója. Egyik életrajzírója ezt mondja róla:

Kada Elek, író, született Kecskeméten 1852. máj 2. Jogi tanulmányai elvégeztével 1875—76 ig Kecskeméten ügyvédkedett. 1878—84. Kecskemét II. ker. országos képviselője volt, 1884-ben az osztrák magyar államvasút-társaság szolgálatába állott. 1891. óta pedig a magy. kir. államvasutaknál mint titkár működik. Irodalmi munkásságát 1875-ben kezdte meg. Eleinte vidéki lapokba irogatott szépirodalmi és politikai czikkeket s egy ideig a Kecskemét cz. lapnak szerkesztője is volt. Tulajdonképeni hírlapírói munkásságát azonban 1884-ben kezdte meg Budapesten. Különösen az alföldi nép életéből merített tárczákat, novellákat, regényeket, melyek tösgyökeres magyarosságuknál fogva is kiválóak.

* Érdekesnek tartjuk a Felső Magyarország (Kassai Szemle) f. évi 144. és 145. számában, a kecskeméti tornaverseny alkalmából írt czikkét egész terjedelmében közölni. Szerk.

egymást se látják. Kérjük a hatóságot, hogy a meleg nyári napokban, úgy a hozzánk érkező s koczikon bevonuló idegenek, mint a zöldkert-útezi lakosok érdekében, addig míg a Körösi-úteza le lesz zárva. — a nagy forgalmú Zöldkert-útezt legyen szives lecsoltatni. (Be-küldetett.)

— **Szurkos kezű pinczér.** Bebök Mihály koresmárosnál alkalmazásban volt Szabó József nevű pinczér még a mult hó 23-án megszőkötött gazdájától. Előbb azonban szükségesnek látta egy kis útravalóról gondoskodni, feltörte tehát a söntés asztalfiókját, honnan a munkakönyvén kívül egy-néhány forintot és egy 500 forintról szóló hitelszövetkezeti törzs-betét könyvecskét vett ki. Érdekes, hogy Bebök elfelejtette bejelenteni a szőkötött pinczér alkalmazását nemcsak a rendőrségnél, de még az ipartestületnél. most nyomozhat a rendőrség a nélkül, hogy még a személyleírását is ismerné.

— **Tűz volt folyó hó 5 én özvegy Haja-gos Lászlóné ballószegi 23. számú birtokán.** Egy istálló a mellette levő sertésállal együtt teljesen a pusztító elem martalékává esett. A tűzokozta kár a leégett tulajdonosra nézve 150 frtra rüg, de ez megtérül, mert az épület biztosítva volt, annál sajnosabb az ottani aratók helyzete, kiknek ruhaneműik a leégett állban voltak elhelyezve és mind odaégtek, mely összesen 67 frt 20 kr-ra lett felbecsülve. Fűvessy Imre rendőrkapitány által a tűz miből keletkezése érdekében megtartott vizsgálat során kiderült, hogy azt az istálló bel-sejében gyufával játszó gyermekek idézték elő.

— **Pulyka-lopás.** Homonnai Károly vasúti raktárnok 1 drb pulykáját a raktári helyiségből pár nappal ezelőtt ismeretlen tettes ellopta, de azon nem csodálkozunk, ha a raktárnok saját tárgyait a vasúti raktárba helyezi el, oda a hol naponta annyi ember megfordul s különben sem pulykák részére lett az a raktár építve. A rendőrség részéről a nyomozás folyik.

— **Június hó bűnösei.** A rendőrkapitányi hivatal most adta ki érdekes statisztikáját az elmúlt hónapban elkövetett bűncselekményekről, mely a következő: E hóban összesen 36 esett jutott a kapitányság tudomására, ezek közül könnyűtestisértés vétsége 6 súlyos testisértés vétsége 1, lopás vétsége 13, lopás büntette 1, közösen elleni kihágás 1, rablás bünteték kísérlete 1, levéltitok megsértése 1 és hatóság elleni erőszak 1 esetben. A tettes 27 esetben ismert, 9 esetben nem; a lopott tárgy 12 esetben megkerült, ugyanannyiban nem. A város területén 25 eset követtetett el, azon kívül 11. Vagyon elleni büntetésben 8 esetben az érték 20 frton alóli 6 esetben 20 frton felüli. Összesen 31 egyént vontak kérdőre, kik közül 5 rovott multú, 26 büntetlen; letartóztatott 13 egyént, szabadon bocsájtott 8, az ügyészségnek pedig 5 egyén adatott át.

— **A peronospora elleni védekezésre a kecskeméti por és a burgundi keverék együttes használata országsszerte kitünően sikeresnek, olcsónak és felettebb tartó hatásúnak bizonyulván:** azon szőlőbirtokosainknak, akik ez irányban még eddig kísérletet nem tettek, ajánljuk, hogy ezen permetezési mód előnyeiről maguknak meggyőződést szerezzenek. A *permetezési receptek, a kecskeméti por* és általában a *permetező anyagok* beszerzése végett Kecskeméten, Mayerfi Zoltánhoz tessék fordulni.

Szomorú — de igaz, hogy öltözékeinkre nagyobb gondot fordítunk, mint egészségünkre. Ha ruhamunk a legparányibb szakadékot észlelünk, sietünk azt legott eltüntetni, nehogy nagyobbodjék, de ha ez testi egészségünknek az eset, számba se vesszük. Egy kis köhö-ges, fofajás, emésztési zavarok stb. mit tesz az? Úgyet se vetünk rá. Hat ez *vétkes könyvelmüncg,* mely később keservesen meg bosszulja magát rajtunk, mert valamin a kis szakadékokból nagy lesz, épp úgy a kis bajból nagy baj keletkezik, ha kellő intézkedés nincsen kéznél. A *legtöbb betegség kúforrása a gyomor rendetlen működése,* a mit, idejkorán használva, Egger kellemes ízű *Sodapasztillája* csakhamar beshűntet, (1 doboz ára 30kr.) A *tüdő, torok és mellbajok köhö-géssel, rekedtséggel s elnyálkásodással kezdődnek.* Egger kitűnő ízű *Mellpasztillája* megóv bennünket a bajtól teljes bizottsággal (1 doboz 50 kr. és 1 frt, próbadoz 25 kr.) Minden gyógy-sértárban kaphatók. Főraktár *Nádor-gyógyszertár.* (Dr. EGGER LEÓ és EGGER J.) Budapest, Vaczi-körút 17.

Majd az összes fővárosi, politikai és szépirodalmi lapok sűrűn hoztak tőle czikkeket; jelenleg főleg a publicisztikai téren működik.

Önálló munkái: „A vasutak keletkezése és fejlődése, 2 kötet. Magyar történeti album, mely Magyarország történetét adja a nép számára, 3 kötet.”

Kada egyszersmind kitünő szónok is, nemes magatartás és arczvonások, rendkívül erélyes és mégis kedves hang jellemzik. Szemeiből pedig valami szokatlan, nyílt fény áramlik, mint a felhők nyílásán alá omló napsugár, a mely lebilincsel s végtelenül rokonszenves.

Ez a férfiú intézi jelenleg a város ügyeit mindenkinek örömeire és megelégedésére.

Neki köszönhető az a lelkes s igazi magyaros fogadtatás, a melyben Kecskemét város hazafias vendégszerető polgársága részesítette a kerületi tornaversenyre oda özőnlő magyar ifjúságot s köztük a kassai m. kir. áll. főreáliskola növendékeit is.

A Kecskeméten töltött napok, az a lélekből jövő előzékeny modor, a mely minden szót, minden tettet kísért, feledhetlen nyomot hagyott minden ott levő kebelben. Megtanulta ez által az ifjúság a magyar fajt, a magyar embert szeretni és becsülni. A kecskeméti ember mindig példányképe lehet a hazai ifjúságának.

No de számoljunk be kirándulás részleteivel is.

A kassai főreáliskola ifjúsága, hirneves igazgatója dr. Gerevich Emil s hat tanár vezetése alatt péntek este indult a hosszú utnak, hangos dobzó s élénk kürtzó mellett.

Az utazás fáradalmai közepett az éjjeli úton Konrády Lajos hittanár és énekevezér a dal vidámságával csepegtetett új erőt a diákok és versenypálmákról álmódzó ifju ág keblébe.

Reggel féltizenegy órakor a kecskeméti perronra léptünk. Pompás zeneker, óriási tömeg s „éljen Kassa” kiáltások fogadtak. A fogatok végtelen tömege s éljenző tömeg kísért a kijelölt szállásra. A fogatokat nem vettük igénybe. Zeneker mellett vonultunk be. Azután ebédre mentünk. Körmeözy vendéglős, Kecskemét köztisztvisletben álló polgára látott el minden jóval egész ott létünk alatt; az ifjúság szeretettel éljenzte meg valahányszor az asztalok körül megjelent. Mosolygó arcczal, ravagyó szemekkel köszönte meg az ifjúság szives éljenzéseit. A magyar konyha legválogatottabb ételleivel traktálta a jó gyomru fiatalságot. Saját felesége és sógor-nője ügyeltek föl az ételekre. A szép asszonyok főzte láthatólag minden inyeket fölcsiklándozott. A milyen volt az első nap, olyan volt mindig. Az édes anya sem főzhetett volna jobbat a vakációra hazatérő fiának.

Az ebéden ott voltak a mi kedves házi gazdáink Kovács Sándor előkelő földbirtokos, Patai Sámuel ügyvéd, Geday Sandor és Biró Adám tanítók az ifjúság számtalan acclamatiónjának tárgyai, a kik mindig az ifjúság mellett állottak ott tartózkodásunk alatt. Bennük ismertük meg az igazi kecskeméti vendégszeretetet. Csókkai búcsúztunk el tőlük, sőt alig voltunk képesek elválni, Czeglédig kísérték vissza bennünket.

Délután a polgármester jelenlétével örvendeztette meg az ifjúságot, sőt szállásukat is megtekintette, a hová az ifjúság pihenni tért.

Este kellett volna Katona szobrát megkoszoruzniok, de ez az esőzés folytán másnapra maradt.

A másnapi versenyt a szakadó eső gátolta meg. Egy pillanatra kiderült a nap s déltájban az ifjúság az állomás előtti ligetben föllállított Katona szobor koszoruzására indult. Az eső újból permetezni kezdett, de ez nem hátráltatta az ünnepegy befejezését, a mely a Konrády által vezetett énekkar hangjainál s Gérecz tanárnak lapunkban közölt beszéde folytán kellő lelkesedéssel ment végbe nem nagy, de intelligens közönség jelenlétében. A gyopárral diszitett fenyőkoszoru nehéz selyem trikolor szalagja most ott csüng a szobor talapzatán.

Mikor a peleskei nótárius Budára utazott, jól kitönte e nyeregkapát az anyjukom süttetőfőttével s a sárga csikóból sem felejtett el néhány darabot a tarsolyba csúsztatni, hogy

majd ha nagyon búsan találma kotyogni a kulacsra, a budai sógor ne restelje a jó sas-hegyiből tele mérni.

Nekünk gyorsabb volt a lovunk, mint a nótárius uramé, de azért az elemóziát és lórét mi sem felejtettük ki. Ugy-e Jassusch uram? Pedig ez nem volt lóre?! Ugy-e fiúk?! Pedig bár ne tettük volna. Nem voltunk elég ovatosak, t. i. mindenre gondoltunk, trainiroztuk magunkat a versenyre, de az nem jutott eszünkbe, hogy a gyomor és a torok szintén nemes testrészek, a melyek legalább is épen olyan gondot igényelnek, mint a láb és kar. Miért is ne?! A fejről nem is szólók, mert az ragyogó tiszta, derült maradt mindvégig, mint a sugárzó nap, noha a fiúknak délből és este kijárt a kecskeméti szőlő leve; no meg a kecskeméti fiúk is mindig ott kóboroltak; különösen azok a tagba szakadt hatalmas fiúk, a realisták, a kik, nines oly profeszori fufang, a mit ki ne játszottak volna; még az ablakon is adogatták be a mi fiainknak a jót. Nem is feledjük el őket soha! A fiúk búcsúzáskor emlékül kicserélték a süvegeiket s a csókolózásnak, szervusz! szervusz! Eljen Kecskemét! Eljen Kassa kiáltásoknak, nem volt se vége, se hossza.

Egy szó mint száz, ha még egyszer Kecskemétre megyünk, neki készülünk. Minek az a rongyos, lyukas bugyelláris?! Sarokba vele!

Hanem a helyett megrakjuk a mi sziveinket, lelkeinket minden kincsekkel, széppel és jóval, hogy legalább ebben a tekintetben ne maradjunk a mi kedves alföldi pajtásaink mögött.

Csak az az egy szerencsénk, hogy főreáliskolánk érdemekben gazdag igazgatója dr. Gerevich Emil az e féle meglepetésekre is mindig tud egy-egy schlagert.

Arról tanúskodik az a négy remek beszéd, a mely a kassai fiúk és tanárok büszkeségét képezi. Az elsőt mindjárt a fogadtatás alkalmával Kada Elek polgármester és a perronon egybegyült közönségnek tartotta leirhatatlan lelkesedés közepett. Másodsor a városházán az összes résztvevő tizenkét intézet igazgatói és tanárai nevében beszélt, Beniczky valóságos belső titkos tanácsos, a megye köztisztviselőiben álló főispánját s azután a polgármesteri hivatalban Kada Elek polgármestert üdvözölte. Harmadszor ugyancsak a magyar tanárság nevében, a tanárok tiszteletére vasárnap este rendezett 500 terítékű banketten, Kecskemét városát, annak vezérő és tanfőfiát éllette.

Ez este a ragyogó szónoklatok egész sorozata volt.

Először Beniczky ő kegyelmessége a királyra üritette poharát, majd Kada polgármester a város nevében a tanárok és az ifjúságra, Magyarország jövőnd nagyságának szellemi szellemi tőkájére, továbbá Francies Norbert főigazgató, a tanügy érdekében megköszönve a város áldozatkészségét, a szervező bizottság s annak elnökeire, a város két kerületének országgyűlési követei pedig a nép, a lakosság nevében az egybegyült vendégekre köszöntötték poharaikat.

Kitűnő borok mellett, derült hangulatban folyt le az éj jó része. Az emelkedett hangulat közepett dr. Szeless József takarékpénztári igazgató, az egyetlen tartalékos honvédőrnagy, József főherceg személyes barátja s a város genialis Leklyje, kivette a primás kezéből a hegedűt s olyan animóval rántotta rá, hogy nines Magyarországon cigányprimás, a ki ezigányabb volna nálánál. Megelőzőleg egész délután korzó volt a város főpiacán, a Mollynáriak zenekarának közreműködésével.

A negyedik beszédet dr. Gerevich a búcsúzáskor mondotta, no de erről később.

Másnap, a verseny napja volt. Kiderült. Azaz nem süttött ugyan a nap, de nem is esett. Kellemes, halavány sárga fény derengett a tarka dreszekbe öltözött tornász-oszlopokon. A délelőtti próba pompásan ment, épen úgy, mint a délutáni verseny.

A versenytér óriási estrádjai E alakban fogták körül a tért, telve a legelőkelőbb közönséggel; szemben a tornászok háta mögött, az elkerített sorompón kívül, a föld népe hullámozott óriási érdeklődéssel.

Az intézetek zászlókkal vonultak ki a vasúthoz, honnan az ifjúságot és a közönséget

egy részét külön vonatok szállították a várostól háromnegyed órányi távolban levő versenyterre. A kocsik óriási tömege állotta körül a versenytér.

A versenyt a felállított ifjúság által énekelt Hymnus nyitotta meg, melyet a közönség állva, levett kalappal hallgatott meg.

Ezután következtek a szabadgyakorlatok, a melyek harangjelzésre bámulatos precízióval mentek végbe. Utánna a katonai rendgyakorlatok, a hol a kassai ifjúság, a kecskemétiét kivéve, első helyen tündökölt. Nagy Károly tornatanár érdeme, a kit az ifjúság vállaira emelve éljenzett meg.

Utána a versenyfutás, magas és távolugrás, függeszkedés, melyeken ifjaink számos díjat vittek el. Érdekes volt a kötélhúzás, melyen a kassai és körmöczbányai ifjúság holt versenyben maradt.

„Bika rugaszkodik, kötél szakad vala,
Tholdi Miklósnak akkoron nagy máj adatott vala.”

Itt ugyan a kötél nem szakadt el, de a két ifjúság annyira egymásnak rugaszkodott, hogy a föltürt föld úgy nézett ki, mintha térdig hóban jártak volna.

Végül jött a versenyek királya, az erő, ügyesség, szép testtartás mérője, a nyújtóval való tornázás, melyen a kassai főreáliskola ifjúsága Nitsch, Petrányi, Fenyves, Vadnai stb. által tüntek ki.

Nitsch százhusz forint értékű aranyórát az első díjat s futásért ezüstérmét nyert, az intézet pedig ezüstérmét a magas nyújtóval való bámulatos képzettségéért. Megay magas ugrásért bronzérmét, Petrányi ugyanezért ezüstérmét, Böhm futásért ezüstérmét; Fenyves függeszkedésért bronzérmét, Vadnai futásért bronzérmét, Csiskó és Schwartz Ármin magas-ugrásért bronzérmeket. Estefányi Rezső távolugrásért bronzérmét. Továbbá még egyesek dísz-okleveleket. Díjak, érmek s oklevelek tekintetében a kassai főreáliskola ifjúságával a kecskemétiét kivéve egy intézet sem versenyezhet. E díjak és oklevelek: 1 aranyóra, öt oklevél, 4 ezüstérmé, 6 bronzérmé, összesen 16 díj; kiállítva Vitéz könyvkereskedő kártyakönyvében látható.

Kecskemét város gyöngyei, a ragyogó szépségű hölgyek, nem egy ifjú tetterejét emelték magasabbra, a mint a tribünökről tapsolták, buzditották az ifjúságot szóba ereszkedve a hajlékony, elegáns, könnyű izmú fiatalossággal a mint egy-egy az emelvény felé vetődött.

No meg multságban sem volt hiány. Óriási kosarakban virslit és kenyeret hoztak az apróságnak; az a kaczagás, lármá, a mi ezek szétprédálásával járt, a közönségnek nem kis multságára szolgált, a falánk és mohó kis diákokat látva, a mint diadalmas arccsal, magasra föltartva egy-két elosztott pár virslivel szerte száguldoztak.

Mikor a jury a mi ifjaink hajókötel vas-tagságú izmait végigtapogatta, bámulva az aczélmény tagokat, Patay bátyánk meg meg nem állhatta, hogy meg ne kérdezze:

— Ugyan! ösém, hol szedték össze ezeket a vaskos musculusokat?

— Hát a kecskeméti koszon, feleli neki valami vásott nebuló, ragyogó arccsal.

No de nem is panaszkodhattak. Közbeszéddé vált, hogy „bugygyantsunk csak egyet”, a hogy kecskemétiiesen mondják. De hát volt is „expeditioja”, t. i. egy fél liter bora és egy szódája, minden diáknak.

„Egy métert” — t. i. 12 fél liter s ugyan annyi szódát — csak a professorok és vendégek kaptak, ha ugyan megbirták volna inni.

De azért a mi főreáliskolánk ifjúsága sem maradt hálátlan. Vasárnap d. u. a kitűnő és nélkülözhetetlen Konrády vezetése alatt rögtönzött koncertet tartottak a főgimnázium épületében. Volt dal, kvak kvak-kvak, büvészet mutatvány, dialóg a közönség nagy lelki gyönyörűségére. Az ördög vigyen el, ha eszembe jut annak a sok derék ifjúnak a neve, a ki itt produkálta magát.

A verseny este kilenc órakor végződött. Innen az ifjúság a városkertbe tért, a hol a jutalmakat fáklyafénynél osztották ki, mint-hogy már későre járt az idő; a nyári táncsterem telve volt kecskeméti lányakkal, a kik vigan lejtettek a mi ifjainkkal. Vacsorára pedig a város hatalmas, fekete fűrtös gulyá-

sai, az éj sötétjében a parazsló és füstölő tűz fölé aggatott kondérokban, mint mesebeli óriások, föltürt gatyaszárban, főzték a pompás bográcsos gulyást. Csak éjfél tájban térünk pihenni.

Másnap délelőtt az ifjúság dr. Gerevich vezetése alatt a tanásteremben zászló mellett félkör alakban állott föl s a polgármester behivatván főreáliskolánk igazgatója üdvözölte személyében a kitűnő magyar író, politikust, publicistát és az ifjúság barátját! Megköszönte az ifjúság iránti érdeklődését. Kada a Rákóczyak fiaihoz beszélt, igaz szeretettel éltetve s külön szimpáthiájáról biztosítva a kassai ifjúságot. A Konrády által vezetett Rákóczy-mars méltó befejezése volt ez ünnepségnek.

Dr. Gerevich és a tanárok kocsira ülve meglátogatták Kovács, Patay, Geday és Biró, a szorosabban vett házi gazdákat, ezáltal is igyekezve legalább úgy, ahogy leróni hálájukat.

Délután a vasúthoz indultunk óriási néptömeg üdvözlése közepett. Evg fűtytyentés, dobpergés, trombitaszó s a generálmars hangjainál kirobogtunk az állomásról, hol a vagonokból még sokáig fölhangzott a mi rögtönzött nótánk:

„Jambó! Jambó! Éljen Kecskemét. Éljen Kecskemét! Funiculi Funicula.”

Gerecz.

Felelős szerkesztő: Ifj. TÓTH ISTVÁN.	Laptulajdonos: A KECSKEMÉTI SZABADELVŰ PÁRT.
Szerkesztőtárs: Dr. NAGY MIHÁLY.	Kiadó: TÓTH LASZLÓ.

NYILT-TÉR.

E rovatban közöltékért nem felelős a szerkesztőség.

Henneberg-selyem csakis akkor valódi, ha közvetlen gyaramból rendelik — fekete, fehér és színes 35 krtól 14 ftt 65 krig méterenként — sima, csikos, kockázott, mintázottakat, damasztot stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 mintázatban) a megrendelt árú, postabér és vámmentesen a hához szállítva és mintákat postafordultával küld: **Henneberg G.** (cs. és kir. udvari szállító) **selyemgyára Zürichben.** Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelező lapokra 5 kros bélyeg rászasztandó. — Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Nyilatkozat.

Az „Első Magyar Általános Biztosító Társaság” az egész ország színe előtt nagy garral hirdeti hogy ő egyedül ama mindenható, mindent tudó társaság, a mely biztosító felelmei érdekét szívén hordozza és úton-útfélen beszéli, hogy mily előzékenyen és méltányosan jár el azokkal kár esetén.

Hogy mennyi igaz ebből a nagy kürtölésből: előadom esetemet, a mely velem 1897. május hó 1-én történt! Okuljanak rajta!

Én összes épületeimet ezen társaságnál biztosítottam 6 évre tűzkár ellen, természetesen nem köthettem az uristennel szerződést, hogy a haragos villámot épületeimbe ne sújtsa és így történt, hogy május hó elsején a pajtamba a villám lesújtott és az teljesen leégett.

Káromat az itteni ügynökségnek annak rendje és módja szerint bejelentettem. A vizsgálatra ki is küldtek egy hivatalnokot, a ki kárkövetelésemmel elutasított azzal a kijelentéssel, hogy a pajta különálló, s a kötvényben nem foglalatik benn, hogy különálló pajta van biztosítva.

Annak daczára tehát, hogy a díjat pontosan befizettem, a kártérítéssel el lettem utasítva, mintha nekem tudnom kellene azt, hogy hogyan kell egy biztosítási kötvénynek szövegezve lenni.

Ajánlom tehát felebarátaim figyelmebe az „Első Magyar Általános Biztosító Társaság” méltányos eljárását, és hogy mennyire alhatik nyugodtan egy olyan gazdaember, a ki ezen magát elsőrangú és mindenhatóan tartó társaságnál biztosít: kitünik a velem történt szomorú esetről.

Kelt Csákány, 1897. június hó 27-én.

Zsigovits József s. k.

Ifj. Zsigovits János
Németh József
tanu.

3979
1897.**Hirdetmény.**

A kecskeméti kir. törvényszék köz-
hírré teszi, hogy a kecskemét-tisza-ughi
vasút kiépítési vállalat kisajátító, más-
résről báró Fechtig Imréné szül. Kova-
lich Irma mint a kecskeméti-pusztá-
al-pári 316. sz. tjkvben 132/I. XXVI./679.
hrsz. a. felvett ingatlan tjkvi tulajdonosa
között ezen ingatlanságból kisajátított
714 □-öl területre nézve a kártalanítási
eljárás az 1881. évi 41. tezik 46. §-a
értelmében megindítatik.

Az eljárás foganatosítására határidőül
1897. évi július hó 16-ik napjának

d. előtti 9 órája Kecskemét város vasúti
induló házának elsőosztályú várótermében
kitűzetik.

Az eljárás foganatosításával Kapy
Lajos kir. törvényszéki bíró megbizatik
azzal, hogy annak idején az eljárásról
jelentését terjeszse be.

Kelt Kecskeméten, a kir. törvényszék
polg. osztályának 1897. évi június hó 8-ik
napján tartott üléséből.

Tormássi,
tanácsjegyző.

Kiss Ferencz,
207 3—3 h. elnök

Tanoncz-felvétel!

Tóth László könyvnyomdájában

2-3 középiskolát végzett, jömagaviseletű fő

tanoncznak
felvétetik.

Biciklik Bioiklik
Biciklik Bioiklik
Biciklik Bioiklik

199 **Szigeti Sándornál** 4—4
Kecskeméten
130 frttól feljebb
egy évi
jótállás mellett.

Biciklik Bioiklik
Biciklik Bioiklik
Biciklik Bioiklik

A világ legjobb fénymáza!
A ki lábbelijét szép fényes és tartóssá akarja tenni, vásároljon
csakis
Fernolendt cipőfénymázt.
Világos lábbelihöz
Fernolendt természetes bőr-crém.
Fernolendt-éretisztító-pasta, Fehér bádog-
dobozban,
„**vörös vonal**“ bejegyzett védjeggyel és darabokban „**vörös**
harang“ bejegyzett védjeggyel a legjobb tisztító szer ércz és
üvegtárgyak részére.
Alap. 1832. Bécs. **Gyári raktár Bécs, I. Schuler-strasse 21.**
Mindenütt készletben.
Sok értéktelen utánzat miatt **St. Fernolendt**
vigyázzanak a nevemre. és a bejegyzett védjegyre.
Czipőfénymáz
részére.
33 52—24

Ódondászat.

Mély tisztelettel van szerencsém a n. é.
könyvvásárló közönségnek szives tudomására
hozni, hogy 4 év óta fennálló könyvkereskedé-
semet egy a mai kor színvonalán álló

Ódondászat
(modern antipuarium)

bővíttem ki.
Nagy raktárt tartok: *iskolakönyvekből*, ma-
gyar, német, francia szépirodalmi művekből,
tudományos és szakkönyvekből, ifjúságitatok,
képeskönyvek és *zeneművekből* (kották) stb. stb.,
tejesen jó karban, *mélyen leszállított* áron.
Bárhol és bárki által hirdetett könyv
általam a legrövidebb idő alatt *ugyanazon* áron
megszerezhető.
Egyes munkákat, iskolai könyveket, vagy
egész könyvtárakat mindenkor a legjobb árak
mellett veszek, vagy becserélek; egyes könyv-
tárakat berendezek, felzerélek és kibővítek,
intézetek és magán gyűjtők számára.
Kiváló tisztelettel
Steiner Mihály,
216 10—1 könyvkereskedő és ódondász.
Ódondászat.

ZILZER ADOLF
tűzelőfa-, szén- és mészkereskedése, a kőbányai polg. serfőző r. t. főraktára
Telefon 73. **KECSKEMÉTEN.** Telefon 73.

Van szerencsém a n. érd. közönség szives tudomására hozni, miszerint
tűzelőanyagok előnyös bevásárlása folytán azon helyzetben vagyok, hogy
azokat igen jutányos áron szállíthatom és ajánlok: **kitűnő szép, száraz**
akác-hasábfát méterönként (házhoz szállítva) **15 frt 50 kr.** — **dorong-**
akác-fát méterönként (házhoz szállítva) **12 frt 50 krért.** — **tölgy**
hasábfát (házhoz szállítva) **13 frt 50 krért,** továbbá budapesti légszesz-
coakszot, porosz kőszent úgy eséplési, valamint fűtési czélokra,
a legolcsóbb bányák mellett, nemkülönben **meszet és czeementet,** építési czélokra.
Őlfa-raktáram: V. t., Feeske-uteza 240. sz.
Irodahelyiségem és raktáram: VIII. t., Trombita-útcza 8. sz.
Rendelések mind a két helyen elfogadtnak és pontosan teljesítetnek.
Készséges szolgálatomnak minél sűrűbb igénybe vételét kérve, maradtam
teljes tisztelettel: **Zilzer Adolf.**

A borszéki borviz a savanyuvizek királya!

BORSZÉK

gyógyfürdő Erdélyben, Csikmegyében, a fenyvesek hazájában.

Fürdőidény tartama: június 15-től szeptember 15-ig.
Utazás: Szász-Régenig vasúton, onnan a fürdőigazgatóság által
szubvencionált gyorskocsikon. E gyorskocsikra előjegyzést tehetni
Miklós Görög vállalkozóknál, Szász-Régen. — Déli útirány:
Brassó—Csik-Szereda vasúton, onnan kocsin.

A borszéki borviz a savanyuvizek királya: megrendelhető
az igazgatóságnál Borszéken, Kecskeméten Nyirády László úrnál.
Fürdőre, borviz-üzletre nézve minden felvilágosítással, prospektus-
sal, árjegyzékkel szolgál a fürdőüzlet igazgatósága, Borszék.
188 **Posta, távirtda helyben.** 10—6

Megrendelhető: Igazgatóság, Borszék.

Újabb árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött részéről ezennel köz-
hírré tétetik, miszerint a néhai **Tasi**
László hagyatékánál érdekelve lévő örök-
kösök, valamint **dr. Tasi Pál** királyi
táblai bíró tulajdonához tartozó, a kecs-
keméti 10,323. a tjkönyvben A+8/c hrsz.
alatt 75 hold nyiri föld 30.000 frt ki-
kiáltási ár mellett a 2111/1897. számú
árvaszéki végzés értelmében nyilvános
árverés útján örök áron eladandó lévén,
árverési határidőül **1897. évi július hó**
30-ik napjának délelőtti 9 órája az
árvaszék jegyzői hivatalába kitűzetik;
az árverési feltételek a jegyzői hivatal-
ban a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kecskemét, 1897. évi július hó 3-án.

217 3—1

Bartha Kálmán,
árvaszéki jegyző.